

خدایی که عین وجود است که نمی‌شود وجودش به وجود دیگری ختم شود

شماره پرسش: ۷۷۴۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۱۲/۲۱ ۰۶:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام علیکم استاد شخصی میگوید نمیشود عین وجود , وجودش از خودش باشد . میگویم به چه دلیل ؟ میگوید به همان دلیل که عین شوری , شوری اش به خواست خداست . میگوید در نهایت آتش و آب و نمک به وجود محض یعنی خدا ختم میشود . و میگوید برای من سوال است که بالاخره عین وجود وجودش را از جایی گرفته باشد . میگویم بابا عین وجود یعنی عین هستی . یعنی کسی که تمام وجود ها و هستی ها به او هست . قانع نمیشود . حال من از کتاب برهان تا عرفان بخش "خداوند وجود اشیا را میدهد نه خاصیت آنها را " دوباره خواندم . دنبال قاعده دو تسلسل هم گشتم ولی مشکل ام حل نشد . مشکل این دوست ما این است که بین مفاهیم خلط ایجاد میکند . بین نمک (شوری محض) و خدا (وجود محض) رابطه برقرار کرده است . و میگوید اگر نمک عین شوری هم باشد باز هم به خدا ختم میشود . و خدا به چه کسی ختم میشود ؟ من خودم هم گیج شدم . میشود یک راهنمایی بکنید . با تشکر

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: آری نمک در عین آن‌که عین شوری است و شوری‌اش از خودش است، ولی وجودش به خدا ختم می‌شود که عین وجود است. ولی خدایی که عین وجود است که نمی‌شود وجودش به وجود دیگری ختم شود. موفق باشید